

ת"פ 2750/09 - מדינת ישראל נגד אמיר רביע

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2750/09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' רביע 10 יולי 2014
בפני כב' השופט יצחק שמעוני, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
אמיר רביע
ע"י ב"כ עוה"ד גבריאל טרונישולי

גזר דין

1. הנאשם, תושב ירושלים יליד שנת 1988, הורשע לאחר שמיעת ראיות בהכרעת דין מיום 1.9.13, בעבירות של חבלה חמורה והפרת הוראה חוקית לפי סעיפים 333 ו-287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977(להלן: "**החוק**").

מכתב האישום עולה, כי ביום 28.2.09 סמוך לשעה 11:30, צילם המתלונן, עו"ד נפתלי אור- נר שכנו של הנאשם, את קטנועו של הנאשם שחנה בכניסה לבית המשותף בו השניים התגוררו. הנאשם הבחין במעשיו של המתלונן, יצא מביתו וירד במדרגות. בחדר המדרגות פגש את המתלונן ושאל אותו מה רצונו ממנו. לאחר שלא זכה לתגובה, היכה את המתלונן בראשו, המתלונן נפל ארצה ובעודו שרוע על הרצפה, המשיך הנאשם להכותו באמצעות אגרופיו בפלג גופו העליון.

כתוצאה מכך, נגרם למתלונן חתך בראשו באורך של כ-8 ס"מ.

בנוסף, ביום 19.9.09, סמוך לשעה 22:35, הגיע הנאשם לבית הוריו בירושלים, בניגוד להחלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 6.4.09, לפיה שוחרר לחלופת מעצר בעיר תל אביב תוך שנאסר עליו להימצא בתחומי העיר ירושלים. בכך הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה כדין על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים.

לאחר שמיעת עדויות הצדדים ויתר הראיות הורשע, כאמור, הנאשם בעבירות הנ"ל.

2. ביום 16.2.14 הוגש תסקיר קצין המבחן בעניינו של הנאשם.

על פי התסקיר והרישום הפלילי, המתלונן בעל רקע פלילי עשיר, ריצה 2 עונשי מאסר. בשנת 2011 נידון ל-24 חודשי מאסר בגין מספר רב של עבירות בהן: התחזות, החזקת סכין, החזקת סמים, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור, שימוש בכוח או באיומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפה סתם, החזקת סכין, ניסיון התפרצות ועוד.

באשר לעבירות נשוא הליך זה, התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם לוקח אחריות חלקית ומביע צער וחרטה על הפגיעה במתלונן. יחד עם זאת, הנאשם רואה עצמו כקרוב ונוטה להשליך את האחריות על המתלונן.

ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית, הנאשם מכחיש את המיוחס לו.

בסופו של דבר, המליצה קצינת המבחן, נוכח התרשמותה כי הנאשם מביע מוטיבציה לשינוי התנהגות עבריינית ורצון לשקם את חייו, לאפשר לו המשך הניסיון השיקומי ולהטיל עליו מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

3. הממונה על עבודות השירות ערך חוות דעת בעניינו של הנאשם וקבע כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

4. ביום 16.2.14 טענו ב"כ הצדדים טיעוניהם לעונש.

ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם גרם למתלונן נזק משמעותי שיכול היה להיות חמור מכך. הנאשם ביצע את העבירה 6 שבועות לאחר שהמתלונן הגיש נגדו קובלנה בגין תקיפה קודמת.

לשיטת המאשימה, מתחם הענישה ההולם בנסיבות שלפנינו הוא בין שנה לשנתיים מאסר. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות דומות, הוא ריצה שני מאסרים בפועל ונגדו תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה על תקיפה קודמת של מתלונן זה.

לשיטתה, חלוף הזמן לא עומד לזכותו של הנאשם, שכן הוא לא שיתף פעולה עם גורמי האכיפה ולא צירף תיקים נוספים שתלויים ועומדים נגדו.

לטענתה, המלצת קצינת המבחן אינה הולמת את חומרת המעשה ואת עמדת הנאשם בהתייחס למעשה, במיוחד נוכח העובדה שהנאשם ניהל את משפטו עד תום.

לכן, בנסיבות המקרה סבורה המאשימה, כי העונש הראוי הוא ברף העליון של המתחם. במצטבר, יש להוסיף את עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם שבועות בודדים לפני ביצוע העבירה.

בנוסף, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וכן פיצוי ראוי למתלונן בגין הנזק שנגרם לו.

5. ב"כ הנאשם ביקש שלא לקבל את עמדת המאשימה וטען, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם לנסיבותיו הספציפיות של האירוע ולא רק לפי סוג העבירה והנזק, בשל הרקע של סכסוך השכנים המר בין משפחת הנאשם למשפחת המתלונן.

לשיטתו, המתחם הראוי בנסיבות המקרה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות בהתאם להמלצת שירות המבחן ועד למאסר של חודשים בודדים בפועל. הסניגור הגיש פסיקה, בה נדונו אירועים של עבירות דומות, אולם שם חומרת האלימות הייתה חמורה יותר לטעמו.

במקרה זה, הנאשם לא הגיע כשהוא חמוש בכלי נשק כלשהו במטרה לחבול במתלונן, ולא התכוון שהאירוע יסתיים כך.

הסניגור טען, כי הליך השיקום בו מצוי הנאשם מצדיק סטייה ממתחם הענישה וגם התיקון לחוק העונשין, מאשר סטייה ממתחם הענישה, כאשר מדובר בשיקום ממשי. במקרה שלנו מדובר בנאשם שניהל את התיק בעודו מרצה עונש מאסר

ולא ניתן לומר שניהול התיק היה ניהול סרק, שכן שהיו לו טענות של ממש.

הנאשם עבר הליך גמילה מסמים, התארס ועומד להינשא, יש לו מסגרת מסודרת, הוא מסייע לאמו החולה ומסייע בטיפול באחיו הקטנים. בנסיבות אלה גרס, כי ראוי לאפשר לנאשם להמשיך בהליך החיובי שהתחיל בו ולתת לו אפשרות אמיתית לשיקום.

6. הנאשם פנה לבית המשפט בבקשה להתחשב במצבו ולאפשר לו לצאת מהמעגל בו הוא נמצא, ולתת לו הזדמנות להתחיל בחייו מחדש.

7. כעולה מהעדויות שהושמעו בפני עולה, כי הרקע לביצוע העבירה הוא סכסוך שכנים ממושך בין משפחתו של הנאשם למתלונן. על רקע זה הוגשה גם קובלנה פלילית נגד הנאשם.

לא ניתן להשלים עם בחירת הנאשם לנקוט באלימות לפתרון הסכסוך עם המתלונן. תופעה זו של פתרון סכסוכים באלימות פשתה לאחרונה בחברתנו ויש לעקור אותה מן השורש. על בית המשפט מוטלת החובה לגנותה בדרך של ענישה מרתיעה. כך קבע בית המשפט העליון בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 10 לפסק הדין, פורסם בנבו):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדוידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על העונש שיוטל על הנאשם להלום את טיב העבירה ונסיבותיה. הערך החברתי המוגן שבו יש להתחשב בעבירה זו, הינו הערך של שמירה על בטחונו ושלמותו של גוף האדם.

על חשיבותו של ערך זה, ניתן ללמוד גם מהעונש המירבי שקבע המחוקק לצידה של עבירה זו- 7 שנות מאסר.

9. ב"כ הצדדים הגישו פסיקה לעניין רמת הענישה הנהוגה במקרים מעין אלה. מפסיקה זו, כמו גם פסיקה נוספת שבחנתי, ולאור תיקון מס' 113 לחוק, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם את נסיבות המקרה ונסיבותיו של הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל.

10. בחנתי את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ונתתי דעתי לשיקולים הנוגעים בדבר. הנאשם יצא אל חדר המדרגות והתעמת עם המתלונן, אשר לא השיב לו. בתגובה היכה את המתלונן בראשו. לאחר שהמתלונן נפל, המשיך הנאשם להכותו באגרופיו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלונן חבלה חמורה בראשו, כפי שהוצג בתעודות הרפואיות (ת/5, ת/6) וכן בתמונות חבלתו של המתלונן (ת/9) שהעידו על חתך ישר במצח באורך של 8 ס"מ, בעומק של 0.3 ס"מ, ביגנו נזקק המתלונן לטיפול רפואי בבית החולים ותפירת החתך.

העובדה שמדובר באירוע שהתרחש על רקע סכסוך שכנים, אין בה כדי להצדיק או להקל באופן משמעותי עם מעשיו

של הנאשם.

אין מדובר באירוע של מה בכך, כפי שמעידות תוצאותיו. יחד עם זאת, לא מדובר באירוע שתוכנן מראש ולא נעשה בו שימוש בנשק או מכשיר כלשהו. לפיכך, אני סבור כי האירוע מצוי במדרג הבינוני של העבירה.

11. שקלתי בכובד ראש גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות שונות של אלימות. עונש לריצוי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, מסב נזק ופגיעה לכל מורשע. לא מצאתי כי במקרה זה גרום הדבר נזק מיוחד לנאשם. לא מדובר בעונש מאסר ראשון שירצה הנאשם, אשר ריצה מאסר זה מכבר. אשר לשיקומו של הנאשם - לא התרשמתי כי הנאשם עבר הליך משמעותי לשיקום - מדברי קצינת המבחן בתסקירה עולה, כי הנאשם לא התמיד בטיפול במסגרת שירות המבחן, על אף שנמצא נקי מסמים בבדיקה.

הנאשם לא לוקח אחריות מלאה לעבירות שביצע. כך עולה מתסקיר שירות המבחן, וכך גם בדבריו שנשא בבית המשפט לא התייחס לעבירות שביצע, אלא להמשך דרכו וחיי בלבד.

מכל האמור לעיל, לא שוכנעתי כי הנאשם עבר תהליך של חרטה, לקיחת אחריות ועזיבת מעגל האלימות והעבריינות, באופן המצדיק מתן הזדמנות לריצוי מאסר שירוצה בעבודות שירות.

12. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 1.9.14 בשעה 8:30 בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים.

ב. מופעל בזאת מאסר על תנאי למשך חודשיים בהתאם לגזר דין בק.פ 105/07 מיום 25.1.09. הנאשם ירצה עונש זה במצטבר לעונש הנ"ל כך שבפועל ירצה הנאשם עונש מאסר בן 7 חודשים.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק.

ד. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על עבירה לפי סעיף 333 לחוק.

ה. פיצוי למתלונן בסך של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.8.14 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, במעמד ב"כ המאשימה מתמחה שירה אבגי-שפיגלמן, הנאשם וב"כ עוה"ד ג' טרונישילי.